

Sygnatura akt II 1 C 41/22

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym – Sekcji Egzekucyjnej

Przewodniczący: Sędzia Anna Brackowska

Protokolant: sekretarz sądowy Paulina Wiktorska

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2023 roku w Łodzi

na posiedzeniu jawnym

sprawy z powództwa **B. M.**

przeciwko **U. Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą we W.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Pabianicach, VI Wydział Grodzki w dniu 15 października 2007 roku w sprawie o sygnaturze akt VI Nc 1031/07, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 11 lutego 2011 roku - w części - w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej za okres od dnia 28 listopada 2007 roku do dnia 1 stycznia 2020 roku;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanego U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. na rzecz B. M. kwotę 828 zł (osiemset dwadzieścia osiem złotych) tytułem zwrotu stosunkowo ustalonej części kosztów postępowania;
4. nakazuje pobrać od pozwanego U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 230 zł (dwieście trzydzieści złotych) tytułem stosunkowo ustalonej części nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygnatura akt II 1 C 41/22

UZASADNIENIE

W pozwie z 22 września 2022 roku, skierowanym przeciwko U. Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu z siedzibą we W., powódka B. M. – reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie adwokata, wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanego przez Sąd Rejonowy w Pabianicach, VI Wydział Grodzki z dnia 15 października 2007 roku, wydanego w sprawie VI Nc 1031/07, opatrzonego klauzulą wykonalności w dniu 11 lutego 2011 roku. Powódka wniosła również o: zwolnienie jej od kosztów sądowych w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. Jako podstawę faktyczną swojego roszczenia powódka wskazała przedawnienie roszczeń objętych spornym tytułem wykonawczym (pозew k. 3-4, pełnomocnictwo k. 5).

Postanowieniem z dnia 6 października 2022 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny Sekcja Egzekucyjna zwolnił powódkę od kosztów sądowych w zakresie opłaty sądowej od pozwu w kwocie 500 zł i oddalił złożony przez nią wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych w pozostałej części (postanowienie k. 11).

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew (zarządzenie k. 11, (...) k. 15, zarządzenie k. 19, (...) k. 21, k. 23, zarządzenie z dnia 9 lutego 2023 roku k. 24).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 października 2007 roku Sąd Rejonowy Sąd Grodzki w P., Wydział VI Grodzki wydał w sprawie VI Nc 1031/07 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanej B. K. aby ta zapłaciła w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia jej mu odpisu nakazu zapłaty na rzecz U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 2.793,61 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 września 2007 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 647 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, albo wniosła w tymże terminie sprzeciw. Odpis nakazu zapłaty został doręczony powódce osobiście w dniu 13 listopada 2007 roku, zaś pełnomocnikowi powoda w dniu 23 października 2007 roku. W dniu 11 stycznia 2011 roku pełnomocnik wierzyciela złożył wniosek o doręczenie mu odpisu nakazu zapłaty opatrzonego klauzulą wykonalności. Klauzula wykonalności została nadana w/w tytułowi egzekucyjnemu postanowieniem Sądu Rejonowego w Pabianicach w sprawie VI Nc 1031/07 w dniu 11 lutego 2011 roku. Tego samego dnia tytuł wykonawczy został przesłany pełnomocnikowi wierzyciela (kopia nakazu zapłaty k. 6, k. 25, (...) k. 26-27, kopia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności k. 28, kopia postanowienia z dnia 11 lutego 2011 roku k. 29).

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 31 października 2018 roku wydanym w sprawie VI NC 1031/07 Sąd ten oddalił wniosek powódki B. M. (poprzednio K.) o ponowne doręczenie jej odpisu nakazu zapłaty z dnia 15 października 2007 roku, oddalił wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od w/w nakazu zapłaty, oddalił wniosek o stwierdzenie utraty mocy przez w/w nakaz zapłaty, oddalił wniosek o wstrzymanie wykonania w/w nakazu zapłaty i odrzucił sprzeciw B. M. od w/w nakazu zapłaty. Postanowienie to jest prawomocne od dnia 19 grudnia 2018 roku (kopia postanowienia Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 31 października 2018 roku w sprawie VI Nc 1031/07 wraz z uzasadnieniem k. 30-33)

Na podstawie wyżej opisanego tytułu wykonawczego pozwany złożył wniosek egzekucyjny do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pabianicach D. T. celem wyegzekwowania kwot należnych mu od powódki. Postępowanie egzekucyjne w tejże sprawie zawisło za sygnaturą akt Km 342/18. Zawiadomienie powódki o wszczęciu przeciwko niej egzekucji było datowane na dzień 17 lipca 2018 roku, zaś postępowanie w tej sprawie zostało umorzone wskutek stwierdzenia bezskuteczności egzekucji postanowieniem komornika sądowego z dnia 8 czerwca 2019 roku. W jego toku nie doszło do wyegzekwowania na rzecz wierzyciela od dłużniczki (powódki) żadnych kwot (kopia postanowienia Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 31 października 2018 roku w sprawie VI Nc 1031/07 wraz z uzasadnieniem k. 30-33, notatka k. 43).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów znajdujących się w sprawie oraz znajdujących się w aktach sprawy kopii dokumentów wykonanych przez Sąd z akt sprawy VI NC 1031/07 Sądu Rejonowego w Pabianicach.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie żądanie pozwu dotyczyło pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 października 2007 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Pabianicach, VI Wydział Grodzki w sprawie VI Nc 1031/07 – w całości.

Jak wynika z treści art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli (...): po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie

sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne, a także na zarzucie potrącenia.

Pełnomocnik powódki powołał się więc w przedmiotowej sprawie na uprawnioną przesłankę pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności jaką jest fakt przedawnienia roszczeń objętych spornym tytułem wykonawczym. Wskazać jednak należy, że nie całość należności na rzecz pozwanego objętych spornym nakazem zapłaty uległa przedawnieniu. Stanowisko pełnomocnika powódki w tym zakresie uznać należało nie w pełni za zasadne.

Jak stanowi bowiem art. 125 k.c., roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat sześciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu (brzmienie przepisu od dnia 9 lipca 2018 roku - Dz.U. z 2018 r. poz. 1104 zm.). W okresie wcześniejszym przepis ten przewidywał dłuższy – 10-letni termin przedawnienia roszczeń stwierdzonych tytułem wykonawczym i ten właśnie termin znajdzie zastosowanie w przedmiotowej sprawie, a to z uwagi na treść art. 5 ust. 1 i ust 2 ustawy o zmianie ustawy kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw z dnia 13.04.2018r. (Dz.U. z 2018r. poz. 1104).

Zajście po wydaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, na skutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane, to między innymi upływ czasu. W tej sprawie wystąpił upływ długiego czasu od wydania orzeczenia. Na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy Sąd Rejonowy ustalił jednak, że pozwany przerywał bieg terminu przedawnienia - co najmniej dwukrotnie. Przerwanie biegu terminu przedawnienia jest instytucją uregulowaną w art. 123 § 1 k.c. i art. 124 k.c. Bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Po każdym przerwaniu bieg przedawnienia biegnie na nowo, jednak przedawnienie nie biegnie, dopóki postępowanie przed sądem lub innym organem nie zostanie zakończone.

Skutek przerwania biegu terminu przedawnienia wystąpił w przedmiotowej sprawie po pierwsze na skutek złożenia przez pozwanego wniosku wydanie mu tytułu wykonawczego w dniu 11 stycznia 2011 roku, a także – po drugie – wskutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko powódce przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Pabianicach D. T. w sprawie Km 342/18 w dniu 17 lipca 2018 roku.

W tym miejscu wspomnieć należy również, że żadna ze stron postępowania nie wskazała Sądowi daty uprawomocnienia się spornego tytułu egzekucyjnego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 października 2007 roku, więc data jego uprawomocnienia się została przyjęta przez Sąd na podstawie zawartych w aktach VI Nc 1031/07 zwrotnych potwierdzeń odbioru odpisu nakazu zapłaty przez obie strony postępowania (data ostatniego odbioru odpisu nakazu zapłaty przed powódkę – 13 listopada 2007 roku). Data prawomocności nakazu zapłat została więc przez Sąd przyjęta na dzień 28 listopada 2007 roku. Przyjąć więc należało, że z tą datą zaczął biec termin przedawnienia objętych nim roszczeń.

Od tej daty brak było jednak upływu 10-letniego terminu przedawnienia roszczeń objętych spornym nakazem zapłaty (ten termin obowiązywał w dniu złożenia przez wierzyciela wniosku o nadanie klauzuli wykonalności w sprawie VI Nc 1031/07 i wniosku egzekucyjnego w sprawie Km 342/18). W tej sprawie przedawnieniu uległa jednak część odsetek, które stanowiąc należności okresowe należne w przyszłości – w rozumieniu art. 125 § 1 K.c., przedawniają się w terminie trzyletnim. Odsetkami takimi są odsetki należne po uprawomocnieniu się tytułu egzekucyjnego, a więc za okres od dnia 28 listopada 2007 roku. Ponieważ zaś termin przedawnienia odsetek ustawowych wynosi 3 lata, przedawnieniu uległy odsetki od daty uprawomocnienia się nakazu zapłaty - do daty poprzedzającej o 3 lata datę zamknięcia rozprawy w sprawie II 1 C 41/22, przesuniętej z uwagi na treść art. 118 k.c. na pierwszy dzień roku kalendarzowego przypadającego na trzy lata przed tą datą. Mając na uwadze treść art. 316 § 1 k.p.c. przyjęcie przez Sąd innej daty od jakiej należy liczyć wstecz datę przedawnienia się należności odsetkowych opisanych w spornym

tytule wykonawczym nie było możliwe, gdyż Sąd nie może wykluczyć, że po zamknięciu rozprawy (nawet kolejnego dnia) strona pozwana wystąpi przeciwko powódce na drogę egzekucji przedkładając sporny tytuł wykonawczy.

W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu jako niezasadne.

O zwrocie kosztów postępowania orzeczono w oparciu o zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu. Koszty poniesione w sprawie przez powódkę wyniosły kwotę 1.800 zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika profesjonalnego powódki w stawce podstawowej ustalonej w oparciu o wskazaną przez nią w pozwie wartość przedmiotu sporu (7.573,26 zł). W przedmiotowej sprawie koszty pokryte tymczasowo z funduszu Skarbu Państwa wyniosły 500 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, od której uiszczenia powódka została zwolniona. Mając na uwadze fakt, że powódka domagała się pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości, na dzień zamknięcia rozprawy jej żądanie kwotowo zostało ustalone na kwotę 7.751,40 zł, na którą złożyły się: należność główna – 2.793,61 zł, koszty procesu – 647 zł i odsetki ustawowe za okres od dnia 20 września 2007 roku do dnia 28 marca 2023 roku – w kwocie 4.310,79 zł ((...). Korzystając z tego samego kalkulatora odsetkowego Sąd Rejonowy ustalił kwotę w zakresie której żądanie powódki zostało uwzględnione w wysokości 3.536,48 zł (jako odsetki ustawowej od kwoty należności głównej opisanej w nakazie zapłaty za okres czasu od dnia 28 listopada 2007 roku do dnia 1 stycznia 2020 roku). Tym samym przyjąć należało, że powódka wygrała w przedmiotowej sprawie w 46% ($3.536,48 \text{ zł} : 7.751,40 = 0,46$), a przegrała w 54%. W związku z tym pozwany winien zwrócić na rzecz powódki stosunkową część poniesionych przez nią w sprawie kosztów postępowania w wysokości 828 zł ($1.800 \times 46\% = 828 \text{ zł}$). Strona pozwana winna również uregulować na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi stosunkową część opłaty od pozwu, od której uregulowania Sąd tymczasowo zwolnił powódkę ($500 \text{ zł} \times 0,46\% = 230 \text{ zł}$).